

Овози Тоҷик

Бани одам азъои яқдигаранд!

Рўзнома аз соли 1924 чоп мешавад

Номи пешини рўзнома: «Овози тоҷик вақофат» (соли 1924), «Овози тоҷик» (соли 1924-1931), «Ҳақиқати Ўзбекистон» (соли 1931-1940), «Ўзбекистон сўри» (соли 1950-1964), «Ҳақиқати Ўзбекистон» (соли 1964-1991).

1

сентябри
соли 2022
Панҷшанбе
№ 69 (14874)

сайт <http://ovozitojik.uz/>,
e-mail:
ovozitoj@umail.uz,
ovozitoj@list.ru

Солҳо, асрҳо мегузаранд, аммо Рўзи истиқлолият, ки ба мо давлатдории миллии ва ифтихори миллии, ҳуқуқ ва озодиамонро баргардонд, пойгоҳи мустақами тамоми муваффақияту дастовардҳои мо гардидааст, барои мо ва наслҳои баъди чашни аз ҳама бузург ва азиз боқӣ хоҳад монд.

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат МИРЗИЁЕВ

РЎЗИ ИСТИҚЛОЛИЯТ БАРОИ ХАЛҚИ МО ҲАМЕША ЧАШНИ АЗ ҲАМА БУЗУРГ ВА АЗИЗ ХОҲАД БУД

Дар боғи «Янги Ўзбекистон» чорабиниҳои идона ба муносибати 31-солагии истиқлолияти мамлакат баргузор гардид.

Дар тантанано Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев иштирок намуд ва халқамонро бо ин айёми бузург табрик кард. Сиву як сол пеш аз ин дар харитаи ҷаҳон давлати нави соҳибистиқлол – Ҷумҳурии Ўзбекистон пайдо шуд. Зери роҳбарии Нахустин Президенти Ўзбекистон, муҳтарам Исмоил Абдуғаниевич Каримов мо ба тамоми ҷаҳон дар бораи истиқлолияти миллии эълон намудем. Солҳо, асрҳо мегузаранд, аммо Рўзи истиқлолият, ки ба мо давлатдории миллии ва ифтихори миллии, ҳуқуқ ва озодиамонро, ки барои му-

ваффақият ва дастовардҳои заминаи мустақам гардид, баргардонд, барои мо ва наслҳои оянда ҳамеша чашни аз ҳама бузург ва азиз хоҳад боқӣ монд, – гуфт Шавкат Мирзиёев. Ин ид барои халқамон хеле азиз аст. Истиқлолият ба ивази бисёр маҳрумият ва озмоишҳо ба даст омада, солҳои зиёд бо меҳнати бомашқат ва тоқатфарсо оуботб ёфт. Холо дар Ўзбекистон халқ ва инсон арзиши олий гардиданд. Талаби асосӣ принципи «На халқ барои мақомоти давлатӣ, балки мақомоти давлатӣ барои халқ бояд хидмат намояд» гардид.

Сарфи назар аз оқибатҳои манфии пандемия ва бухрони ҷаҳонӣ, мамлакатамон бо қадамҳои катъӣ бо роҳи сохтмони ҳаёти озод ва фароҳон пеш меравад. Соҳаҳои санъат ва минтақаҳо, ҷанбаи иҷтимоӣ инкишоф меёбанд. Дар маркази диққат масъалаҳои нигоҳ доштани аз насл ба насл гузаштани анъана ва арзишҳои байни авлодҳо, ғамхорӣ нисбати қўҳансолон қарор доранд. Барои он ки ҷавонон ва занон таҳсил гиранд, соҳиби касб гарданд, иқтисоди худро инкишоф дода тавонанд, тамоми шароит фароҳам оварда шудааст. Мо аз ҷамоаи

мунтахабамон, ки ба қарибӣ дар Ҳиндустон голиби Олимпиадаи шохмоти ҷаҳонӣ шуда, бори аввал дар таърих ба унвони баланди чемпиони мушарраф гардиданд, хеле ифтихор менамоем. Обрӯи мамлакатамон дар арсаи байналхалқӣ низ меафзояд. Лоихаҳои бузурги иқтисодӣ ва иҷтимоӣ яқоя бо мамлакатҳо ва ташкилотҳои хориҷӣ ба амал татбиқ мегарданд. Роҳбари давлат инчунин аз сафариномон мамлакатҳои хориҷӣ ва намоёндагонии ташкилотҳои байналхалқӣ, ки дар ҷашн иштирок доштанд, истиқбол намуд.

Имрӯз мамлакатамон аз марҳалаи рушди миллии ба шуқуғии миллии қадам мегузорад. Стратегияи тараққиёти то соли 2026 ба амал татбиқ мегардад.

(Давомаш дар сах.3).

Сурати Хидмати матбуоти Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон.

ИСТИҚЛОЛИЯТИ МИЛЛӢ — ПОЙДЕВОРИ МУСТАҚАМИ ЎЗБЕКИСТОНИ НАВ

Суханрони Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев дар маросими тантанавӣ бахшида ба 31-умин солгарди истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Ўзбекистон

Хамватанони азиз!
Меҳмонони муҳтарам!
Хонумон ва ҷанобон!
Холо бо шумо дар ин боғи аҷоибӣ «Янги Ўзбекистон» қарор дошта, самимона, аз таҳти дил шумо, тамоми мардумамонро бо чашни бузург – Рўзи истиқлолият табрик менамоем. Ба ҷамоати эҳтироми амиқӣ худ ва бехтарин таманноҳоро изҳор менамоем. Дўстони муҳтарам!
Сиву як сол пеш аз ин дар харитаи ҷаҳон давлати нави мустакил – Ҷумҳурии Ўзбекистон ба вуҷуд омад.
Таҳти роҳбарии Нахустин Президенти Ўзбекистон, Исмоил Абдуғаниевич Каримови муҳтарам мо ба тамоми ҷаҳон дар бораи истиқлолияти миллии эълон кардем.
Солҳо, асрҳо мегузаранд, аммо Рўзи истиқлолият, ки ба мо давлатдории миллии ва ифтихори миллии, ҳуқуқ ва озодиамонро баргардонд, пойгоҳи мустақами тамоми муваффақияту дастовардҳои мо гардидааст, барои мо ва наслҳои баъди чашни аз ҳама бузург ва азиз боқӣ хоҳад монд.
Хамватанони азиз!
Дар зарфи шаш соли охир, дар марҳалаи нави тараққиёти мамлакат, мо ислоҳоти демократие, ки оғоз намуда будем, муттақил идора хоҳем дод.
Дар давраи гузашта дар фаъолиятҳои мо мақомоти давлатӣ, мақомоти давлатӣ ба халқ бояд хидмат намоёнд» асосӣ гардид.
Вазирону ҳокимон, депутату сенаторон, роҳбарон ва шахсонӣ маъсул, ҷамоаи мо, тавре ки шоири бузург Ҷўлпон гуфтааст, ба халқ наздик шудем, аз неруи қудрати он илҳому гизо гирифта, ба вай дар асоси бархурдҳои нав хидмат мекунем.
Мо бо боварӣ гуфта менамоем: **Ўзбекистони имрӯза – ин Ўзбекистони дирӯза нест ва халқамон на он халқе, ки дирӯз буд.**
Сарфи назар аз таъсири мусбии пандемия ва бухрони ҷаҳонӣ, мамлакатамон бо

роҳи сохтмони ҳаёти озод, обод ва шуқуғон бо қадамҳои боварибахш пеш меравад.
Ҷамоаи мо хуб мефаҳмам, ки имрӯз барпо намудани Ўзбекистони Нав, ки мо сарӣ менамоем, гузаштани таҳрири Эҳби сеюм кори сода нест. Барои иҷрои чунин вазифаи бузург бисёр чиз зарур аст. Аммо аз ҷамоаи муҳим ва омилӣ ҳалқунанда – ин **роҳи ислоҳоти демократӣ. Ва мо аз ин роҳ ҳеч гоҳ намегардем**, ки қомилан ба манфиатҳои халқамон ҷавобгӯӣ мебошад. Ҳарчи қадар машаққатнок набошад, мо танҳо пеш хоҳем рафт.
Муҳтарам иштирокдорони тантаная!
Барои мо инсон, шараф ва қадри он арзиши олитарин ба шумор меравад, мисли хотираи он, ки муқаддас аст. Аз ин рӯ, мо боз бештар ба реабилитатсияи падарону бобоёне, ки ҳаёти худро барои озодии Ватан нисор намудаанд, омӯзиши фаъолият, мероси илмӣ ва эҷодии онҳо, қадр намудани хотираи дурахшонанон эътибор хоҳем дод.
Бо мақсади нигоҳ доштани аз насл ба насл гузаштан, мо барои пурмуқтаво ва маънии амиқ доштани ҳаёти соҳибдорони ҷангу меҳнат, падарон ва модарони муҳтарамамон ҷамоа қорро анҷом мекунем. Ин натавон ва зифаамон, пеш аз ҷамоа қарзи инсонӣ аст.
Дар сохтмони Ўзбекистони Нав ҷавонони боазм ва неруаманд тақияҳои халқамон ба шумор меравад. Фарзандонамон голибони мусобиқот ва ҷашнвораҳои бонуфузи байналхалқӣ, олимпиада ва озмонҳои фаннии мегарданд, парчами Ўзбекистонро баланд мебардоранд.
Ҷолибони олимпиадаи ҷаҳонӣ шохмот, ки ба қарибӣ дар Ҳиндустон барпо гардид, бори аввал дар таърих ҷамоаи мунтахабамон ба номи баланди чемпиони мушарраф гардид, ки аз ин мо хеле ифтихор намудем.
Имрӯз дар ин ҷашнӣ бузург бори дигар аз номи халқамон ва шахсан аз номи худ ҷавонони заковатманд, шўҷо, соҳиби иродаи катъӣ, падару модарон, муаллимон ва мураббӣҳои онҳоро табрик намуда, барояшон галаба ва дастовардҳои нави таманно мена-

моям.
Инчунин, варзишгарони ҷавони мамлакат, ки дар Бозиҳои ҳамбастагии исломӣ дар Туркия ҷойҳои фахриро ишғол намуданд ва Ҳиндустонро ғалаба ба даст оварданд, ки ҳоло ҳузур доранд, аз таҳти дил хайрамақдам мегўям. Барои саҳми қалонашон дар рушди мамлакатамон муфид бо Ўзбекистон миннатдории самимӣ изҳор намуда, сулҳ ва фароҳамии барои халқ ва мамлакаташон орзу дорам.
Дўстони муҳтарам!
Имрӯз мо бо суръати баланд Стратегияи рушди Ўзбекистони Навро татбиқ менамоем. Мақсадҳои мо аниқ дар равшан аст.
Ўзбекистони Нав – ин давлатест:
– барои ҳар як шаҳрванд, бо мақсади минбаъд бехтар намудани ҳаёти вай, дастрасии васеъ ба хидматҳои давлатӣ;
– таъминкунандаи тамоми шароит, то ки одамон дар бораи мушкилоти худ ошкоро ҳарф зада, онҳоро яқоя ҳал намоёнд;
– ба вуҷуд овардани имконот барои таъминоти бечунҷарои адолат, баробарии тамоми шаҳрвандон дар назди қонун новобаста аз вазъияти иҷтимоиашон;
– фароҳамоварандаи шароити ногузир барои рушди соҳибкории.
Хуллас, Ўзбекистони Нав ин ҷамъияти кушод ва адолатнок мебошад, ки дар бораи ҳар як шаҳрванд ғамхорӣ зоҳир менамоем. Барои ноил гардидан ба ин қўллаҳои баланд мо қорҳоямонро дар доираи Стратегияи тараққиёт, ки то соли 2026 муқарраб гашта-

аст, барои ҳалли панҷ вазифаи асосӣ равона менамоем.
Якум, фаъолиятро дар заминаи ба вуҷуд овардани бехтарин шароит дар соҳаи таълим муттақил идора мекунем, то ки фарзандонамон дониш ва таҷрибаи замонавиро амиқ молик гарданд. Барои ин барномаҳои таълимӣ мактабӣ, методи тадрис ва мазмуни китобҳои дарсӣ қатъиян таҷдиди назар мегарданд. Низомии маъруз пас аз экспертизаи мутахассисони пешқадами хориҷӣ қорӣ хоҳад гардид.
Дар натиҷа хатмкунандагонии макотиби Ўзбекистони Нав шахсонӣ мутаносибӣ рушд ёфта, молики ҷаҳонбинии васеъ ва малакаҳои замонавӣ, дониши амиқ дар соҳаи технологияи иттилоотӣ гардид, ки қоридан эҷодқорона фикр қарда қарори мустакилона қабул намоёнд.
Бинобар ин мо ба масъалаҳои сохтмони мактабҳои нави дар тамоми минтақаҳо, хусусан дар деҳот, ба таъмин намудани онҳо бо кадрҳои педагогии баландмалака эътибори алоҳида менигаронем. Қорамонро дар заминаи рағбатнокосии меҳнати машаққатнок муаллимон ва мураббӣён ба дараҷаи нави мебардорем. Таълимӣ инклюзивро барои бачаҳои имконотиашон маҳдуд аз ҳар ҷиҳат инкишоф мекунем.
Дуюм, то ҳокимияти судӣ мустакил нагардад, ҷомеаи мо рушд намекунад. Ҳар қасе, ки ба мақомоти судӣ мураҷиат мекунад, бояд боварӣ ҳосил қунад, ки дар ин ҷо қонун ва адолат ҳукмфармо аст.
Дар Ўзбекистони Нав танҳо суд ҳақ дорад оид ба ҳар гуна масъалаи мувоҳисанок қарори одилона қабул қунад. Ҷамоа гуна даҳолат ба қорҳои судӣ қатъӣ ҳақ дода мешавад, барои қори беҳавотири судьяҳо тамоми шароит фароҳам оварда мешавад. Ҳарчанд душвор бошад ҳам, мо ислоҳоти худро дар низомии судӣ ҳатман амалӣ хоҳем қард.

ПЕШВОӢИ ЎЗБЕКИСТОН ВА ҚИРГӢЗИСТОН ҲАМДИГАРО ТАБРИК НАМУДАНД

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев 31 август бо Президенти Ҷумҳурии Қирғизистон Садири Ҷапаров суҳбати телефонӣ анҷом дод.

Пешвоӣи Ўзбекистон ва Қирғизистон ба муносибати ҷашноии миллии истиқлолияти ҳамдигар, ки имрӯз таҷлил мегарданд, якдигарро табрик намуданд ва таманноҳои гарми сулҳ, фароҳамӣ ва шуқуғиро ба халқҳои бародар изҳор намуданд.
Торафт мустакам гардиани муносибати дўстонаи Ўзбекистону Қирғизистон, неҳамсоият ва шарикӣ стратегӣ, рушди муттақили ҳамкории бисёрҷанбаи ду мамлакат бо қаноатмандии махсус таъкид гардид.
Аз аввали сол ҳаҷми савдои ҳамдигар 30 фоиз афзуд. Раду бадали байниминтақавӣ фаъолона идора дорад, лоихаҳои муштараки ҳамкории саноятӣ татбиқ гардида, равону нақлиёт вусъат пайдо мекунанд. Ҷо-

рабинҳои муҳими маданияти инсонпарварӣ ба вуқӯ мепаиванданд.
Зимни гуфтугӯ дар бораи моҳи сентябри соли қорӣ баргузор намудани ҷамъомади наватии комиссияи байнихукумати оид ба делимитатсия ва демаркатсияи Сарҳади давлатӣ аҳду паймон ҳосил гардид.
Ба пеш бурдани лоихаҳои бартаринии минтақавӣ инфрасохтор дар соҳаҳои нақлиёт ва энергетика, аз он ҷумла сохтмони Нерӯгоҳи барқи обӣ-1 Қамбарота эътибори алоҳида нигаронда шуд.
Роҳбарони давлатҳо инчунин масъалаҳои амиксонии ҳамкории дар Осиеи Марказӣ ва рўзномаи қори ҷамоаи СХШ-ро дар Самарқанд муҳокима намуданд.

ЎЗА.

ХОТИРАИ ГУЗАШТАГОНИ ШАҲИДАМОН, КИ БАРОИ ОЗОДИИ ХАЛҚИ МО, ҚОН НИСОР ҚАРДААНД, АБАДӢ БОҚӢ ХОҲАД МОНД

Таърих, наслҳои замонавӣ ва оянда ҳеч гоҳ фаромӯш нахоҳанд қард, ки ҷи гуна дар замони режими тоталитарӣ ҳазорон одамони бегуноҳ ҳалок шуданд, ҷи қадар оилаҳо вайрон шуданд, ҷи қадар қўдақон ятим монданд.

Президент Шавкат Мирзиёев субҳи 31 август ба хиёбони «Шаҳидлар хотираси» таширӣ овард. Намоёндогонии насли қалонсол, ташкилотҳои давлатию ҷамъияти ба хотири гиромидоштии хотираи қур-

бониёни табъид чамъ омаданд. Ба хотираи фаътадгон сураҳо аз Қуръон ва дуоҳо хонда шуд. Маросими ёдбурд барпо гардид.

(Давомаш дар сах.2).

(Давомаш дар сах.2).

Рўйдоди фарҳангӣ

ОДАМУШШУАРО ДАР ШОҲРОҶИ ХУД

Дар арафаи чашни 31 солигии истиқлолияти Ўзбекистон дар маркази кўчаи Рўдакии шаҳри Самарқанд мўҷассамат Соҳибқирони шоирӣ гузошта шуд.

Асосгузори адабиёти классикии форсу тоҷик, устоди шоирони ҷаҳон Абӯабдуллоҳ Ҷаъфар ибни Муҳаммад (858-941), ки бо тахаллуси «Рўдаки» шўҳрати ҷаҳонӣ пайдо кардааст, аз бачагӣ ташнаи илму фарҳанг буд. Таърих гувоҳ аст, ки дар даргоҳи Сомониён ба эҳтироми дарбориён соҳиб шуд. Афсус, дар пиронсоли аз ҳукуматдорону нотавонбину ҳасудон ранҷу беилтифотӣ дида, «кунун замона дигар гашту ман дигар гаштам»,... бо шиква ба зодгоҳаш – Рўдак баргашта, чашм аз олами ҳастӣ пўшид.

Гарчанде ӯ яке аз аввалин классикони шеърӣ форсӣ ва ба далели сарчашмаҳои таърихӣ микдори ашъори эҷодкардаи Одамушшуаро беш аз як миллиону сесад ҳазор байт доништа мешавад, вале аз мероси бузургу гаронбаҳои бадеии вай гайр аз қасидаҳои «Шикоят аз пирӣ» ва «Модари май» абёти пароканда боқӣ мондаасту халос. Бояд таъкид намуд, ки аз ҳамаи ашъори каму парешон ҳам тавоно ва бузургӣ шоир эҳсос мешавад.

Асосгузори адабиёти классикии форсу тоҷик, устоди шоирони ҷаҳон Абӯабдуллоҳ Ҷаъфар ибни Муҳаммад (858-941), ки бо тахаллуси «Рўдаки» шўҳрати ҷаҳонӣ пайдо кардааст, аз бачагӣ ташнаи илму фарҳанг буд. Таърих гувоҳ аст, ки дар даргоҳи Сомониён ба эҳтироми дарбориён соҳиб шуд. Афсус, дар пиронсоли аз ҳукуматдорону нотавонбину ҳасудон ранҷу беилтифотӣ дида, «кунун замона дигар гашту ман дигар гаштам»,... бо шиква ба зодгоҳаш – Рўдак баргашта, чашм аз олами ҳастӣ пўшид.

Гарчанде ӯ яке аз аввалин классикони шеърӣ форсӣ ва ба далели сарчашмаҳои таърихӣ микдори ашъори эҷодкардаи Одамушшуаро беш аз як миллиону сесад ҳазор байт доништа мешавад, вале аз мероси бузургу гаронбаҳои бадеии вай гайр аз қасидаҳои «Шикоят аз пирӣ» ва «Модари май» абёти пароканда боқӣ мондаасту халос. Бояд таъкид намуд, ки аз ҳамаи ашъори каму парешон ҳам тавоно ва бузургӣ шоир эҳсос мешавад.

Ҳоло дар маркази шоҳроҳи кўчаи Рўдаки хайкали ӯ аз бетон гузошта шуда, ботантана кушода шуд, ки дар он аҳли қалам, донишҷӯён, мактаббачагон ва меҳмонону мизбонони самарқандӣ ширкат варзиданд.

Ҳокими вилоят Эркинҷон Турдимов дар барномади худ доир ба эҷодиёти Рўдаки ҳарф зада, таъкид намуд, ки дар оянда муҳлисони каломӣ бадеъ ба ин ҷо таширӣ оварда, анҷуманҳои бонуфузи хешро хоҳанд гузаронд.

Дар ҷараёни профессорӣ Донишгоҳи давлатии Самарқанд Чумъакул Ҳамроев, муҳаррири рўзномаи «Овози Самарқанд» Баҳодур Раҳмонов ва дигарон ба суҳан баромаданд.

– Дар Самарқанд, – гуфт адиб Адаш Истад, – аз рӯйи мантӣ ва адолати мешавад агар ба номи Одамушшуаро Рўдакии Самарқандӣ Боғи истироҳатӣ барпо шавад. Солҳои охир бо ташаббуси сарвари давлатамон маркази шаҳри Самарқанд хеле ободу зебо гардида, боғу гулгашти дилнишин бунёд мешавад. Айни муддао мубод, ки яке аз онҳо номи Рўдакии Самарқандиро гирад.

Воқеан тақлифи холисона ва олиҷаноб. Ин эҳтироми хоса ба устоди шоирони ҷаҳон аст.

Зоҳир ҲАСАНЗОДА,
хабарнигори «Овози тоҷик»
дар вилояти Самарқанд.
Суратгир: А. ИСРОИЛОВ (ЎЗА).

ИСТИҚЛОЛИЯТИ МИЛЛӢ – ПӢЙДЕВОРИ МУСТАҲҚАМИ ЎЗБЕКИСТОНИ НАВ

Суҳанрони Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев дар маросими тантанавӣ бахшида ба 31-умин солгарди истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Ўзбекистон

(Аввалаш дар саҳ. 1).

Сейом, чунон ки аз таҷрибаи ҷаҳонӣ маълум аст, танҳо дар давлате, ки соҳибқирори ривож ёфтааст, таълими босифат, хидматрасонии баландхисоси тиббӣ, зиндагии обод ва боварии мардум ба фардо таъмин мегардад.

Дар асоси рушди соҳибқирорӣ дар Ўзбекистони Нав, ки мо ба бунёди он шурӯъ кардем, ҷойҳои нави корӣ таъсис дода шуда, сатҳи камбизоатӣ коҳиш ёфта, даромади аҳолии меафзоляд.

Бо ин мақсад ҳамаи монеаҳо, ки ба инкишофи моликияти хусусӣ ва соҳибқирорӣ халал мерасонанд, бартараф карда, идораи давлатӣ ислоҳ карда, иштироки давлат дар иқтисодиёт катъиян кам карда мешавад.

Мо ислохотро ҷиҳати коҳиш додани бори андоз ба сари аҳолии соҳибқиророн, соддагардонии низоми андоз идома медиҳем. Дар баробари ин ба касе имтиёзи махсус дода намешавад, мо барои муҳити солими рақобат тамоми шароитро

фароҳам меорем.

Чорум, дастрасии аҳолии ба хидматрасонии сифатнок ва баландхисоси васеъ мегардад. Дар тамоми минтақаҳо фароғирии ёри таъҷилии тиббӣ афзоиш меёбад, он ба мардум боз ҳам наздиктар мешавад. Ҳадафи мо ин аст, ки дар ҷомае тарзи ҳаёти солимиро ба роҳ монда, давомнокии миёнаи онро зиёд кунем.

Панҷум, ба таъмини аҳолии бо оби тозаи ошомидани таваҷҷуҳ зоҳир карда мешавад. Ҳаҷми сармоияи қалбшуда ба соҳа меафзоляд.

Дар баробари ин, дар минтақаҳо, ки мушкили обтаъминкунӣ вучуд дорад, барои таъмини оби тозаи ошомидани ва баланд бардоштани сифати он барномаҳои алоҳида амали менамоем.

Дўстони азии!

Албатта, дар роҳи иҷрои чунин вазифаҳои калон моро душворини ва мушкилоти муайян интизоранд. Вале ман боварии қатъӣ дорам, ки **халқки далеру матини мо, ки дар таърихи худ озмоишҳои бисёрро аз сар гузарондааст, ҳар гуна душвориро паси сар мекунад.**

Дар ин роҳ Конститутсияи навшудаи Ҷумҳурии Ўзбекистон, ки муал-

лиф ва офарандаи он худи халқ мекӯшад, ҳамчун асоси мустаҳқами ҳуқуқӣ хидмат мекунанд.

Мо шитоб накарда, дар бораи ҳар як мода амиқ фикр карда, агар лозим ояд, бори дигар маслиҳат намуда ва танҳо дар асоси раъйпурсии умумихалқӣ Қонуни Асосии худро қабул мекунем.

Боварӣ дорам, ки **Конститутсияи нави мо Қонуни Асосии воқеан халқӣ, Конститутсияи дар асл мардумӣ мегардад.**

Муҳтарам иштирокчиёни тантана!

Вазъияти мураккаби ҳозираи ҷаҳон аз мо талаб мекунанд, ки вазифаҳоеро, ки дар назди мо истодаанд, равшан дарк намоем, фидокоронаю пурсамар меҳнат кунем.

Вазифаи аввалиндарандаи мо боз ҳам баланд бардоштани иқтидор ва зарфияти Қувваҳои Мусаллаҳи мамлакат боқӣ менамояд. Мо ба тайёрии ҷангии онҳо, баланд шудани маҳорати ҷангӣ ва ватандўстии сарбозону афсарон боз ҳам бештар диққат медиҳем.

Дар ин рӯзи фарҳунда ҷанговарони диловари моро, ки далерона дар лобсонии Ватан истодаанд, самими-

на табрик гуфта, ба онҳо қувваю гайрат ва барори қор орзу менамоем.

Ҳамватанони азии!

Имрӯз мо дар тамоми соҳаҳо дар назди худ мақсадҳои қалони муҳим мегузорем. Халқи сермиллати мо ҳамчун оилаи ягона боз ҳам мустаҳкамтар муттаҳид шуда, ба сўи марраҳои баланд дилпуроно пеш меравад. Дар ҳақиқат гарави ҳамаи қомеъҳои мо дар ҳамаи аст.

Аз фурсати истифода бурда, ба халқи меҳнатдӯст, наҷиб ва олуҳиммат, ки татбиқи ислохотро фаъолон дастгирӣ карда, дар он бевосита иштирок менамоем, сари таъзим фуруд меорам.

Бори дигар шумо, ҳамватанони азизро, ба муносибати 31-умин солгарди истиқлолияти Ўзбекистони маҳбуб табрик гуфта, ба ҳамаи шумо саломати, бахту саодат ва ба хонаводаҳоятон файзу баракат таманно дорам.

Бигузар ҳамаи орзуи умедҳои неки мо ҷомаи амал пўшад!

Бигузар дар кишварамон ҳамеша сулҳу осоиш ҳукм фармояд, халқаи мон хушбахт бошад!

Истиқлолиятимон абади бошад!

ХОТИРАИ ГУЗАШТАГОНИ ШАҲИДАМОН, КИ БАРОИ ОЗОДИИ ХАЛҚИ МО, ҚОН НИСОР КАРДААҲ, АБАДӢ БОҚӢ ҲОҲАД МОНД

(Аввалаш дар саҳ. 1).

Дар рӯзҳои таҷлили истиқлолият дар кишвар поштонҳои хотираи фидоӣ нони Ватан маънии амиқ дорад. Ин боз як далели он аст, ки хидмати ба мардум ҳеч гоҳ фаромўш намешавад, озодиву сулҳи кишварамон беҳаёсост.

Аз соли 2001 инҷониб 31 август ҳамчун Рӯзи ёдбуди қурбониёни таъйид таҷлил мешавад. Қор барои абади ғардондан, омўзиши ҳаёт ва мероси онҳо идома дорад. Соли гузашта Осорхонаи хотираи қурбониёни таъйид аз нав сохта шуд. Ин гуна осорхонаҳо дар Ҷумҳурии Қароқалпоқистон ва тамоми вилоятҳо кушода шуданд.

Имсол дар осорхона бахшида ба 100-солагии ба Олмон барои таҳсил фири-стодани донишҷӯи қадид намонашгоҳ ташкил карда шуд.

Сарвари давлатамон аз музейи дидаи карда, бо экспозитсияи шинос шуд.

– Мо бесабаб ҳар сол ба ин ҷо омада, хотираи онҳоро гиромӣ намедорем. Ба даст овардани истиқлолият осон набуд. Ҳарчанд истиқлолият 31 сол пеш ба даст оварда шуда бошад ҳам, бобони мо беш аз 100 сол пеш барои ин кўшиш карда буданд. 100 ҳазор ҳамватанони мо репрессия кар-

да шуданд, 13 ҳазор нафарашон тирборон карда шуданд. Чаро? Зеро онҳо бузургтарин қарамонони мо, сармоияи миллат буданд. 2-3 забонро медонистанд. Режим дарк мекард, ки онҳо қодиранд Ватани моро озод карда, онро ба гул-гулшукӯфӣ расонанд. Дар ин ҷо гўё сардои онҳо шунда мешавад. – гуфт Шавкат Мирзиёев.

Президент дар ин бора суҳан ронда, оятеро аз Қуръони Қарим ёдовар шуд. Ояти 169-уми сураи «Оли Имрон» мефармояд: «Касонеро, ки дар роҳи Худованд ҳалок шудаанд, ҳеч гоҳ мурда нашудаанд, онҳо зиндаанд ва ризиқ хурдро аз Парвардигор мегиранд».

Хотираи гузаштагони шаҳидамон, ки барои озодии халқи мо, ҳақиқату адолат ҷони худро нисор кардаанд, абади боқӣ хоҳад монд.

Сарвари давлат таъкид кард, ки ин давраи таърих то ҳол ба таври қомил омўхта нашудааст ва таъқиқи шахсияти қурбониёни таъйид ва эҳёи хотираи онҳо бояд идома ёбад.

– Ман супориш додам, ки ҳатто агар порчаи қоғаз бошад ҳам, ҳуҷҷатҳои марбӯт ба сарнавишти ин одамонро пайдо кунед, барои ин ба қадри зарурӣ маблағ ҷудо кунед, – гуфт Президент. – Дар натиҷа, дар солҳои охири номи бисёре аз қурбониёни таъйид маълум шуд. Мо ба хотираи адолат хотираи гузаш-

тагони қарамонамонро барқарор мекунем. Дар як соли охир номи 235 ҳамватани моро Судӣ олии Ўзбекистон сафед кард. Ба номи бобоён-намон музейҳо ва мактабҳо ташкил мекунем. Барои Абдулло Қодирӣ мактаб сохта, дар маркази Тошканд ба ӯ муҷассамат гузоштем. Чаро? То ки одамон, ки аз он ҷо мегузаранд, бинанд ва аз он андеша кунанд, ки ниёгоннашон кихо буданд, осори онҳоро донанд. Ӯ барои барқарор кардани хотираи Ҷулпон чи қадар душворини пеш омад? Имрӯз мо мегўем: ба поён фаро, ба назди мардум рав, зеро қувваи мо дар халқ аст. Ҷулпон ҳам ҳамаи тавр гуфта буд. Ин қори хайро бошадон мумкин нест. Китобу филмҳои наво офаридан лозим аст.

Сарвари давлатамон ба олимону зиёиёне, ки дар ин самт фаъолият доранд, миннатдори баён намуд. Таъкид гардид, ки ҳаёту эҷодиёти қадидон бояд таваассути телевидион ва шабақаҳои иҷтимоӣ ба ҷавонон расонида, ин мавзў дар дарсҳои мактабӣ ба таври васеъ инъикос карда шавад. Ташаббуси таъсиси кафедраи омўзиши мероси маънавии аҷдоди мо дар Академияи байналмилалӣ исломии Ўзбекистон ба миён гузошта шуд.

Чунон ки маълум аст, режими тоталитарӣ танҳо бо несту нобуд кардани қадидҳо маҳдуд набуд. Ҳанўз дар солҳои 80-ум ҳазорон ҳамвата-

лими дихем, натиҷа аз он ҳам бехтар мешавад, ки мо интизор будем. Истиқлолияти мо пайдор ва абади хоҳад буд, – гуфт сарвари давлат.

Дар паҳлӯи қабри рамзӣ дар маҷмуи ёдгори низ сураҳо аз Қуръон қироат шуданд. Барои гузаштагон, барои сулҳу осоиш ва беҳбудии диёрамон дуо хонда шуд.

Пас аз он Президент Шавкат Мирзиёев ба поми муҷассамати Истиқлолият дар боғи «Янги Ўзбекистон» гул гузошт.

Ин маҷмуа соли 2021 ба муносибати 30-солагии истиқлолият бунёд гардида буд. Дар он муҳимтарин рўйдодҳои таърихи мамлакатамон, образҳои олимон ва сарлашкарони машур тасвир гаштаанд. Муҷассамаро мурғи Ҳумо зери болҳои худ гирифтааст.

Шавкат Мирзиёев таъкид кард, ки «муҷассамати Истиқлолият ин рамзи боҳашамати таърихи қадима ва маданияти ганӣ, инсонпарварӣ, мардонгарӣ ва шўҷоати халқаи мо мебошад».

Дар маросим инчунин намоишгоҳи Палатаи қонунгузорӣ ва Сенати Олий Маҷлис, Маъмурияти Президент, Девони Вазирон ва вакилони ҷамъияти шаҳри Тошканд иштирок намуданд ва ба поми муҷассамат гулҳо гузоштанд.

ЎЗА.

31-умин солгарди истиқлолият:

ИЛМУ ФАН, ТАЪЛИМУ ТАРБИЯ НЕРУЕСТ, КИ КИШВАРРО ТАВОНО, МИЛЛАТРО БУЗУРГ МЕГАРДОНАД

Мо 31-умин солгарди истиқлолияти кишварамонро чашн гирифтём. Воқеан, ин давра дар таърих мuddати тўлонӣ хисобида намешавад. Аммо дар панҷ соли охири истиқлолият ҳамаи мо натиҷаи ислохотеро, ки барои осонтар шудани мушкили мардум, сабуктар ва фаровон шудани зиндагии онҳо анҷом дода шудаанд, мебинем ва эҳсос мекунем.

Алалхусус, ба рушди соҳаи таълими, ки яке аз масъалаҳои муҳими замони ҷаҳоншавӣ мешавад, тавҷуҳи хоса зоҳир карда мешавад. Зеро, бе илму фан ҳал кардани масъалаҳои муҳими дар пеши ҷамъият истода душвор аст. Аз ин рӯ, имрӯз мисли кишварҳои пешрафтаи ҷаҳон рушди таълим дар кишвари мо аз вазифаҳои аввалиндарача ба ҳисоб меравад.

Зеро, дар сурати бехтар шудани сифати таълим дар тамоми соҳаҳо тағйироту пешравӣ ба назар мерасад. Ба иборати Сарвари давлат «Илму фан, таълиму тарбия неруест, ки кишварро тавоно ва миллатро бузург мегардонанд. Фардои мо, ояндаи дурахшони мамлакатамон, пеш аз ҳама, ба сохт-рои маориф ва тарбияе, ки ба фарзандонамон медиҳем, алоқаманд аст».

Ҷолиби диққат аст, ки ин қорҳо, пеш аз ҳама, дар соҳаи таълиму тарбияи томактабӣ оғоз меёбад. Зеро, нақш ва аҳамияти сохтори

тарбияи томактабиро дар ҳаёти ҷомае бо чизе андоза кардан мумкин нест.

Ин аст, ки солҳои охир бо роҳбарии Сарвари давлатамон аз шаҳрҳои калон то ноҳияву деҳоти дурдаст боғчаҳои нави замонавӣ ташкил карда шуданд. Масалан, панҷ сол пеш дар мамлакатамон зиёда аз 5 ҳазор кўдакистон фаъолият нишон дода бошад, ҳоло ин рақам ба 19 ҳазор гузаштааст. Фароғири дар сохтор ба 62 фоиз расид.

Аз ҳисоби ҷорӣ намудани механизми шарикӣ давлативу хусусӣ 20 862 кўдакистони хусусӣ бо 625 228 ҷой ташкил карда шуданд. Барои ин мақсадҳо 2,1 триллион сўм воми имитиённок равона карда шуда, 55 ҳазор ҷойи нави қор ташкил карда шуданд.

Рушди шабакаи муассисаҳои таълими томактабӣ дар асоси талаботу меъёрҳои замонавӣ, тавҷуҳ ба бозсозӣ ва навсозии онҳо аз он иборат аст, ки соҳибони ояндаи мо аз дигарон кам набоянд.

Имрӯзо муассисаҳои таълими томактабӣ барои баланд бардоштани саводнокии умумии кўдакони то синни мактабӣ, ташаккул додани хисси меҳру муҳаббат ба Ватан, ифтихор қардан бо он ва васеъ намудани ҷаҳонбинии онҳо хидмат мекунанд. Зеро тарбияи томактабӣ қисми ибтидоии таҳсилоти муттасил ба шумор рафта, ташаккули кўдакро ҳамчун шахси солиму баркамол таъмин намуда, шавқи ӯро ба таълиму тарбия бедор карда, ба таҳсилоти мунтазам омода месозад.

Масъалаи муҳими дигар он аст, ки дар панҷ-шаш соли охир ҳам муносибат ва ҳам диққат ба соҳаи маорифи халқ ба қулли тағйир ёфт. Бисёр фармону қарорҳои Сарвари давлат оид ба инкишофи соҳаи маорифи халқ, баланд бардоштани ихтисос ва нуфузи педагоғоҳи дар ҷамъият, пурызур намудани таълиму тарбияи насли наврас, баланд бардоштани маънавиёти онҳо қабул карда шуд.

То солҳои охир муаллимон ва дар баъзе ҷойҳо хонандагон тамоми тирамохро дар пахтазор мегузаришанд, имрӯз муаллимон ба гайр аз ҷараёни таълиму тарбия бо қори дигар машғул намешавад. Музди меҳнати муаллимони мактабҳо қандин баробар зиёд шуда, шумораи муаллимоне, ки бо муқофотҳои давлатӣ муқофотонида шудаанд, меафзоляд. Мо дар натиҷаи истиқлолият ва ислохоти пайваста

таҳти роҳбарии Президент ба чунин марраҳо ноил гардемиз.

Ислохот дар сохтори таҳсилоти олий қисми асосии навоари соҳаи таълимиро ташкил медиҳад. Аз ин рӯ, дар панҷсолаи ҷорӣ ин соҳа пур-мудани ҷаҳонбинии онҳо хидмат мекунанд. Зеро тарбияи томактабӣ қисми ибтидоии таҳсилоти муттасил ба шумор рафта, ташаккули кўдакро ҳамчун шахси солиму баркамол таъмин намуда, шавқи ӯро ба таълиму тарбия бедор карда, ба таҳсилоти мунтазам омода месозад.

Масъалаи муҳими дигар он аст, ки дар панҷ-шаш соли охир ҳам муносибат ва ҳам диққат ба соҳаи маорифи халқ ба қулли тағйир ёфт. Бисёр фармону қарорҳои Сарвари давлат оид ба инкишофи соҳаи маорифи халқ, баланд бардоштани ихтисос ва нуфузи педагоғоҳи дар ҷамъият, пурызур намудани таълиму тарбияи насли наврас, баланд бардоштани маънавиёти онҳо қабул карда шуд.

То солҳои охир муаллимон ва дар баъзе ҷойҳо хонандагон тамоми тирамохро дар пахтазор мегузаришанд, имрӯз муаллимон ба гайр аз ҷараёни таълиму тарбия бо қори дигар машғул намешавад. Музди меҳнати муаллимони мактабҳо қандин баробар зиёд шуда, шумораи муаллимоне, ки бо муқофотҳои давлатӣ муқофотонида шудаанд, меафзоляд. Мо дар натиҷаи истиқлолият ва ислохоти пайваста

Шаҳноза ХОЛМАХТОМОВА,
депутати Палатаи қонунгузори Олий Маҷлис.

ХАБАРҲО

ЯРМАРКАҲО ДАР АРАФАИ ЧАШН

Мардуми шарифи Ўзбекистон баҳри истиқболӣ сазовори 31-солагии истиқлолият ҳарчониба омодагӣ дидаанд.

Яке аз масъалаҳои муҳим – бо рўйхияи идона таҷлил сохтани чашни бузург. Дастрасию фаровонӣ ва ҳамёнбобии нарх, хушсифати маҳсулоти озукаворие, ки ба растаҳо бароварда шудаанд, ба кайфияти аҳолии таъсири муайян мегузаранд, албатта.

Имрӯзо Янгибозор воқеа дар Қўқанди латиф аз харвақта дида серодамтар мешавад. Барои он ки дасторхонҳо пурнозу неъмат гарданд, дар ин ҷо ярмаркаҳо ташкил ёфта маҳсулоти озукаворӣ бо нарҳҳои арзон ба растаҳо гузошта шудаанд, ки аз ин аҳоли мамнун. Дар як ғўши бозори маҳсулоти саноятӣ ташкил карда шудани «Ярмаркаи мактабӣ», нарҳҳои дастрасӣ асбобу анҷом ва либосҳои барои мактаббачагон низ дар арафаи оғози соли таҳсилӣ нав ба падару модарон қаноатмандӣ мебахшад.

ЧОРАБИНОҲО ДАР АНГРЕН

Ба истиқболӣ чашн дар шаҳри Ангрени вилояти Тошканд низ чорабиниҳо андешида шуданд. Хабар гирифтанд аз ҳоли беборон ва шахсони

танҳо, дарёфти дили онҳо бо дастовезҳои идона дар ин ҷо ба ҳукми анъана даромадааст.

Ба муносибати Иди истиқлол ба хонадони 300 нафар одамони камтаъминну ногироро ва эҳтиётханд, аз ҷумла, оилаҳо, ки дар «Дафтари ҷавонон», «Дафтари бонувон» ва «Дафтари оҳанин» номнависанд, 10 нафъ маҳсулоти хўрқорӣ фиришода шуд, ки ҷамъ 150 миллион сўм арзиш дорад.

17 нафар занҳои ниёзманд ба хонаву ҷой таъмин гаштанд. Манзили 30 нафар қишри камтаъмини аҳолии таъмир бароварда шуд. Барои 50 нафар занону духтароне, ки соҳибқирор шуданиданд, кредитҳои имтиённок ҷудо карда шуданд. 17 адад муассисаи таълими умумӣ ба қабули хонандагон дар соли таҳсилӣ нав харҷониба омода. Дар маҳаллаҳои «Янгиобод» ва «Лашкар» якчанд меҳмонхонаҳои оилавӣ ва нуқтаҳои экосайёҳӣ арзи ҳастӣ намуд.

Баромади аҳли санъат дар стадиони марказии шаҳр ба чорабиниҳо пайваст, ки ба муносибати чашни 31-умин солгарди истиқлол андешида шудаанд.

ШОИРИ ЎЗБЕК – БАРАНДАИ МУКОФОТИ ДАВЛАТИИ БА НОМИ РЎДАКӢ

Дар арафаи 31-солагии истиқлоли

давлатии Тоҷикистон роҳбари ин кишвар Эмомалӣ Раҳмон дар Қасри миллат намояндагони касбу қорҳои гуноғунро, ки дар фаъолияти қорӣ натиҷаи назаррас доранд, бо муқофоту унвон ва ҷоизаҳои давлатӣ тақдир намуд, ки дар байни онҳо шоир ва мутарҷим, узви Иттиҳоди нависандагони Ўзбекистон Одил Иқром низ ҳаст.

Номбурда яке аз ҳафт нафар бобароронест, ки ба ҷоизаи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба номи Абӯабдуллоҳи Рўдаки сазовор шудаанд. Вай барои ба ўзбекӣ багардондани «Маснави маънавий»-и Ҷалолиддини Румӣ ба ин муқофот лоиқ доништа шуд. Айни замон хидматхона дар тарҷумои ашъори Муҳаммад Иқбол, Нақибхон Туграл, Заҳири Самарқандӣ, Фуғури Фаруҳзод, айни замон намунаҳои назми Лоиқ, Фарзона, Саидали Маъмур ва Озарашх ба ўзбекӣ мавриди эътибор қарор гирифт.

М. ШОДИЕВ,
муҳбири «Овози тоҷик».

31 август – Рӯзи ёдбуди қурбониёни таъбид

САВОЛЕ, КИ ТО ДАМИ ВОПАСИН БЕЧАВОБ МОНД

То ҳол маълумотҳои ниҳой дар бораи шумори саҳеҳи одамоне, ки зери санги осийбоби мошини қазодихии сталини афтадаанд, маълум нест. Аз рӯйи маълумоти охирин танҳо дар Ўзбекистон беш аз 110 ҳазор одам қурбони таъбид шудаанд. Дар бораи он, ки аз моҳи августи соли 1937 то моҳи январ соли 1938 танҳо дар вилояти Самарқанд беш аз 10000 нафарро ба ҳабс гирифтаанд, маълумот мавҷуд аст. Аз ҳама фоҷиановар ҳамин, ки дар ин муддат беш аз 3600 нафари онҳоро паррондаанд. Дар ин репрессияҳо наз-дики 30 ҳазор нафар самарқандӣ азият кашид.

Дар ҳаҷон давр дар Самарқанд шӯъбаи вилояти Иттифоқи нави-сандгоҳи Ўзбекистон, институти илмӣ-таҷқиқотӣ, доносиҳо ва му-ассисаҳои дигари таълимиву маъ-рифатӣ фаъолият доштанд. Ҳаҷон вақтҳо баъзе вакилони идораҳои давлатӣ «душманони халқ»-ро аз байни зиёён мекофтанд. Бино-бар ин, ба зери санги осийбоби мошини қазодихӣ бисёр намоян-дагони маорифу маданият, оли-мон ва шоиру нависандаҳо «аф-тодаанд».

Бисёри онҳо аз худ нишоне нагузошта ба абадият пайвастанд. Вале гурӯҳе зинда монда, азоби лагерҳо, меҳнати ҷисмонии бени-ҳоят вазнин, зиндагӣ дар шароити иқлими ғайриоддиро дида, ба хона баргаштанд. Аз чунин санҷи-ишҳои дахшатнок гузаштан осон набуд. Вақте хотироти шахси, ма-

қолаву асарҳоеро, ки дар бораи онҳо навишта шудааст, меҳонед, кас баъзе сабабҳои чунин душ-варҳои сангинро паси сар кар-дани ин қаҳрамоноҳ мефаҳмад. Инчунин, сӯҳбат ё ки вохӯриҳе, ки бо онҳо гузарондаед, дар бо-райи шахсияти ин одамони маълу-моти иловагӣ меҳинанд.

Мо ҳам бо чанде аз чунин шах-сон вохӯрадем, ки яке аз онҳо Абдусалом Акрамов, додари ҳама-соия девордармиёни мо Абдуна-соия Акрамов мебошад. Дар хур-дсолӣ мо аз сӯхбатҳои ин ду до-дар ва меҳмононе, ки дар болои чорпоия тахтагини ҳавлӣ нишас-та, меоростанд, бозиҳои худро афзал медонистем. Вале, вақте дар синфҳои болоии мактаб ва донишгоҳ меҳондем, ғӯшу хуш шуда суҳбатҳои онҳоро мешуни-дем. Мо дар ин хонадон ба меҳ-

монӣ омадани В. Маҳмудӣ, Р. Бердиев, Г. Пугаченкова, М. Со-биоров ва дигаронро дидаам.

Ҳар ду додар низ аз зиёиёни пешқадами даври худ буданд. Мутаассифона, қисмат ба сари Аб-дусалом Акрамов дар айни ҷӯшу хурӯши хизмат барои рушди мао-рифу маънавият санҷиши сангине фиришод. 23-юми августи соли 1937 ба хонаи вай ҳодимо-ни НКВД омада ӯро бурданд. Пас аз 10 моҳи ҳабс суд вайро ба 10 сол маҳкум кард ва 9 солу 2 моҳи онро дар лагерҳои меҳнати ви-лояти Куйбишев (ҳоло Самара) гу-заронд. Ҷ аз санҷишҳои дахшат-нок гузашта, соли 1947 ба Сама-рқанд баргашт. Ин даҳ сол ҳам ба ҳаҷон Абдусалом Акрамов ва ҳам барои оилааш солҳои душворта-рин буданд.

Дар ин бора аз китоби тарҷу-маиҳолои Абдусалом Акрамов — «Крепче стали»-и духтари вай Лола Акрамова, ки факту рақам-оро аз бойгониро ҳам ҷарда, фикрҳои одамонро, ки дар бо-райи ин репрессия ҷустуҷӯ меку-нанд, шунда навиштааст, маълумот гирифтани мумкин аст.

Дар китоб оварда шудааст, ки А. Акрамов то дами вопасин — моҳи апрели соли 1975 ба саво-ло чаро ва барои чӣ вайро ҳабс карда, ба лагери меҳнати фирис-тоданд, посух мегӯянд. Барои чӣ чунин санҷишҳои дахшатнокро аз сар гузаронд? Охир вай ба гоҳҳои

ҷамъияти нав бовар дошт ва ба-рои он фидокорона фаъолият ме-борд.

Аз хотираҳои Абдусалом Акра-мов маълум мешавад, ки вай бо-тинан чунин ҳиссиётро аз сар гу-зарондааст.

Хуб, дар асл яке аз одамони пешқадами даври худ Абдусалом Акрамовро барои чӣ ҳабс карданд? Ҳангоми ҷустуҷӯи посух ба ин са-вол якҷанд фикри тахминӣ ба миён меояд. Меғӯянд, ки А. Акрамов муборизи ашаддӣ зидди кашиди-и моддаҳои нашъаовар буд. Дав-ват мекард, то фаъолияти дӯкун-чаҳоеро, ки бо ин растаниҳои хавф-нок савдо мекарданд, барҳам ху-данд. Бинобар ин, баҳоҳои ӯ кам набуданд...

Вай инчунин, пеши роҳи ода-мони бемаълумот ва бесаводеро,

(Давомаш дар саҳ.4) ➔

Муҳаммад ШОДӢ

МОДАР-ВАТАН

Субҳаҳои туву пур аз сафо дунёи мо, Моҳу ахтарҳои ту равшангари шабҳои мо.

Офтобию хаёле рӯзҳои мо сафед, Офтоби хонаи чашму дилу маъвои мо.

Рӯбарӯ моем бо нуру зиёи зиндагӣ, Дид то рӯйи банури ту дили бинои мо.

Гар Бухорои шарифӣ дар гумони аҳли шеър, Чун Зарафшон сӯи ту ҷорист дилдарёи мо.

Ал-Бухорӣ нури имони Самарқанди ту аст, Номбардори ту дасти Бӯлаи Синои мо!

Дӯстат дорем чун фарзанд, эй модар-ватан, Бо муҳаббат ошно ҷону дили шайдои мо.

Файзборӣ – абрҳои ту гумоне з-осмон, Донаҳои файз мепоянд бар саҳрои мо.

Рӯз диданҳо насиби мост дар оянда низ, Ҳаст то имрӯзи ту пайванд бо фардои мо.

Ўзбекистон

Кишвари беқиёси гулгӯшам, Аз дилу аз ҷон дӯстат дорам. Сарфарози насиби ман гардад, Меҳри ҷонро ба пот бигзорам.

Ҳамчу фарзанди бовафо умре, Бар ту ҳастем мо садоқатманд. Ҳаст то зиндагӣ, Ватан-модар, Ҳастии мову ҳастият пайванд.

Шукри бисёр, к-андар оғушат, Зиндагонии мо гуворо аст. Дар диёри чун ту биҳишгош Зиндагонӣ чӣ гуна зебо аст.

Нест мисли ту ба рӯи замин, Кишвари дилписанд, эй Ватанам. Сарфарозему шод, то дар ту Қадри инсон балеанд, эй Ватанам.

Меҳри ту мезанад забона агар, Посбонҳои оташи ин моём. Қуллаҳо гӯйе иморатҳот, Бо ту бунёду бо ту баргоём.

Каммуна БОБОЕВА.

ДАР ТҶҲОНИ АЙЁМ

Аз таърихи бани башар пайдост, ки дар аҳди ҳукмронии сарварони ҷоҳил, худкома, истилогар ҷафои замонаро қабл аз ҳама рӯшанфикрон, зиёён кашиданд. Дар за-мони истибдоди сталинӣ, ҳамчунин, бисёр равшанфикрони мо – шоирон, нависанда-гон, уламои дин... бо тухматҳои ноҳақи «душ-мани халқ» ва монанди ин ба зиндонҳо аф-тодаанд, ба қатл расонда шудаанд. Афсӯсо-бод, ки то ханӯз дар кучо будани мазори пешвои ҷараёни ҳақиқат – Маҳмудҷоҳа Беҳ-будӣ, ки ба таври хуфӣ ба қатл расонда шуда буд, маълум нест.

Сиддиқҷоҳа Аҷзӣ, Саидризо Ализода, Абдуқодир Шақурӣ, Абдурауф Фитрат, Аб-дулло Авлонӣ, Абдулҳамид Ҷулпон, Ҳоҷӣ Музӣ ва даҳо тани дигар, ки ҳама аз аҳли феъл ва адаби сарзамини мо буданд, бо тух-матҳои ғӯшношунд зиндонӣ гардидаанд.

Номи неки Вадуд Маҳмудӣ ба шарофати соҳибистиқлолии ватани мо аз нав зинда гардид. Зеро хидматҳои ӯ дар соҳаи танқи-дӣ адабӣ, адабиётшиносӣ, маорифӣ халқ, фалсафа, назм, тарҷумаи бадеӣ ва матбуот кам набуд. Ӯ худ зодаи Самарқанди бостонӣ аст. Соли 1898 дар гузари Ҳоча Зудмуроди шаҳри Самарқанд дар оилаи мударисии ма-рсаи Ҳоча Зудмурод – Мулло Маҳмудҷони Маҳдум чашм ба олами ҳаётӣ кушодааст. Вай бо файласуфи машҳури Машиқзамин Мир-саид Алии Ҳамадонӣ пайвандӣ насли дорад.

Вадуд Маҳмудӣ (соли 1934) дар дафтраи хотироти хеш чунин сабт кардааст: «Аз амак-пачом Мулло Зикриё шундаам: дар вақти зиндагӣ падарамон аз Кӯлоб шахсе омада, хуҷҷатҳо оварда ва тақлиф намудааст, ки та-моми ҳуқуқи сари мазори Мир Саид Алии Ҳамадонӣ муҳафиз (маҳфуз) аст. Бояд би-раванд ва ба он молӣк бишаванд, зеро ав-лоди Амир Саид Али ҳастанд ва дар ин овон-гайр аз эшон аз он авлод муносибтар ба он мақом касе нест.

Меғуфтанд, ки падарамон ин тақлифро рад кардаанд ва аз ҷониби худашон ин шахсро ба ин кор муайян ва тамоми ихтиёрро ба ӯ воғузур намуда фиришодаанд».

Вадуд Маҳмудӣ чунин ҷадҳҳои бофазла маърифат доштааст. Ҳаҷин покҷӯҳарӣ то ан-дозае мусоидат кардааст, ки вай ба марта-баи баланди фарзонаи замони пурушӯби худ бирасад... Вай саводи ибтидоиро аз падар омӯхтааст. Сипас дар мактаби нахустини усу-ли ҳақиқат, ки Абдуқодир Шақурӣ дар Са-марқанд кушода буд, тахсилро идома дод. Ҳам илмҳои дунявӣ ва ҳам илмҳои диниро басо амиқ омӯхтааст. Сипас дар ҳаҷон мак-таб баҳри саводомӯзии шоғирдон ба Абду-қодир Шақурӣ ёрмандӣ кардааст.

Вадуд Маҳмудӣ пас аз табаддулоти бол-шевиқӣ дар сарзамини мо омӯзгори карда-аст. Чанде мудир ва муҳаррири ҷаридаи «Ма-орифи ва ўқитувчи», дар идораи маърифатгоҳ мудирӣ маориф будааст. Дар матбуоти ҳаҷон замон маклолаҳои ниҳоят зиёди илмӣ, танқ-идӣ, публицистӣ навишта ба таъб расонда-аст, китобҳои дарсӣ барои мактабҳои ҳаҷон замон таълиф кардааст. Азбаски забонҳои арабӣ, англисӣ, немисӣ, туркӣ ва забонҳои дигарро хуб медонист, бо тарҷумаи бадеӣ ҳам сарукар дошт.

Адабиётшинос Баҳодур Карим дар сарсу-хани рисолаи илмӣ «Вадуд Маҳмудӣ» ба та-ври ҳаққонӣ зикр кардааст:

«Фаъолияти илмӣ, маданияву маърифати Вадуд Маҳмудӣ, андешаҳои вай дар бораи Ҷулпон то ханӯз дар таърихи нақди адабии Ўзбекистон мавқеи хешро соҳиб намушудааст. Омӯ-зиши махсуси онҳо бошад, барои рӯшантар

тасаввур кардани муҳити илмӣю адабии со-лҳои бистуми шароит фароҳам меоварад».

Вадуд Маҳмудӣ, ки аз фарзандони не-қроӣ, бомаърифату бофарҳанги замони хеш буди мардуми сарзамини худро озод, вата-нашро соҳибистиқлол дидан мехосту пайи муҳофизати фарҳанг, асосати милли наба-рди бардавом дошт, аз ҷониби зимомдорони замон, намояндагони «маданияти сурх» таъ-қибу таҳдид мебинад ва охиран се маротиба ба муддати 10 сол зиндонӣ мешавад. 24 соли умри Вадуд Маҳмудӣ дар зиндонҳои сталинӣ, аз ҷумла, дар Архангелски Русия сипарӣ мешавад.

Бо гузашти айём беғуноҳии чунин фар-дони ватандӯст ва фозилии мо ба тасбит ме-расад, аммо умри дар зиндон гузаштаи он-қоро кӣ бармегардонад? Инак, тавачҷуҳ ку-нед ба ин мисраҳо, ки аз онҳо сӯзи дили Вадуд Маҳмудӣ падида меояд:

Дар Кармина омадам, эй волидаҷон, Аз рӯи Самарқанд гузаштам ба вагон. Ин чӣ сарсонист, ки рӯйи яқдигаро, Як дафъа надидем, аҷаб шуд даврон. Умрам, ки чун об даргузар буд ҳаме, Меғуфт ба беҳуда наёсуда даме. Маҳбусии сисола тасалӣ мешуд, Он ҳам бигузару умр ҳам монд ҳаме.

24 соли маҳбусӣ дар маҳбусҳои дахшат-зои сталинӣ иродаи Вадуд Маҳмудиро ши-каста натавоност, вай аз эътиқоди хеш рӯйи натофт, матонати ғайриодӣ ба вай кумак кард, ки ҳам дар зиндон ва ҳам пас аз озод-шавию сафедшавӣ қорҳои эҷоднашро давом диҳад. Маҳмудӣ дар як шеъри басо пурсӯ-зудоз сурудаш мақсаду мароми хешро ба тариқи зайл ифода карда, беғуноҳ зиндонӣ шуданашро изҳор доштааст:

Чӣ харфе бувад ин ки гуфтем ин хок, Бимонад таги он агёр то чанд, Чӣ харфе буд ин, ки гуфтем занҷир, Тани қавми моро напечад ба ҳар банд. Чӣ харфе бувад ин, ки гуфтем инсон, Чаро ҳақ надорад ба поси Худованд. Чӣ харфе бувад ин, ки гуфтем миллат, Бипӯяд раҳу расму оини арзанд.

Чуръат, матонат, шахсияти зӯрманд буда-ни Вадуд Маҳмудӣ аз сатрҳои номаи ирсол-кардаи вай ба адабиётшинос Носирҷон Ма-сумӣ бараъло падида меоянд:

«... Аз ҳаҷон соли 1930, ки маро гирифта бурданд, то соли 1954 дар ҳабсхона ё дар сургун мондам. Баъд аз ақдаман маро бе-ғуноҳ ёфтаанд, ки ду моҳ мешавад ин коғаз ба мо расид.

То имрӯз ман ба ҳеч ҷое ҳеч гуна мурочи-ат накардаам, чун акун андак далерӣ ги-рифтаам, ба хидмати Шумо ин коғазро на-виштам.

Шумо медонед, ки дар ин муддати дуру дароз ман аз қорҳои илмӣ дур будам ва ак-нун, ки омадам, синну солам ҳам аз шаст таҷовуз кардааст. Бо вучуди ин, дар бораи як шоири самарқандӣ – Сипандӣ якҷанд ма-қола навиштаам ва боз ҳам дар даст баъзе қорҳоеро дорам, ки мехоҳам онҳоро ба поён расонам.

Бинобар он аз Шумо хоҳиш менамоем, ки ба ман барои тамои қардану давом наму-дан ба қорҳои илмӣ ёрмандӣ расонда ша-вад. Ман алъон на хона дорам, на ҷой, на коре дорам, на таъминот. Албатта, дар ин ваъзият илоҷи кор қардан нест.

Умедворам, ки он чи аз дастатон меояд, дарег нашошта бошед».

(Давомаш дар саҳ.4) ➔

Ба пешвои 135-солагии Саидризо Ализода

ЭҶТИРОМИ МАЪРИФАТПАРВАР

Яке аз ҷонсӯзи миллату забони модарӣ маърифатпарвари маъруф Саидризо Ализода соли 1919 маҷаллаи «Шӯълаи инқилоб»-ро дар Самарқанд ташкил карда буд, ки ҳамагӣ 93 шумораи он зери таҳрир ва роҳбарии ӯ нашр ёфт.

Дар арафои чашни 31-солагии истиқлолият дар назди бинои собик идораи маҷалла, воқеъ дар ҳудуди боғи марказии фароғат ва истиро-ҳати ба номи Алишер Навоӣ, лавҳаи ёдгории Саидризо Ализода гузошта шуд.

Дар тадбир аҳли қалам, донишҷӯён, мактаб-бачагон, хабарнигорони матбуоти даврӣ, хешу пайвандони марҳум ширкат варзиданд. Ба анҷумани пурушӯхӯ, раиси шӯъбаи вило-яти Иттифоқи журналистон, сенатор Фармон Тошев хусни ифтиҳоҳ бахшид.

Набера ва паҷӯишгари кори зиндагии бобо Фарҳод Ализода доир ба таъсис ва наشري ма-ҷаллаи «Шӯълаи инқилоб» маълумоти шавқо-вар дод.

Бояд таъкид кард, ки дар Самарқанд доир ба ҳаёту фаъолияти фарзанди фарзонаи шаҳ-ри бостонӣ китоби хотирот чоп мешавад.

Зоҳир ҚАСАНЗОДА, хабарнигори «Овози тоҷик» дар вилояти Самарқанд.

ҲАМ ИСТИРОҲАТ, ҲАМ ТАБОБАТ

Солҳои охир дар кишвари мо шумораи истироҳатгоҳҳои табобатӣ зиёд мегарданд. Табибон исбот намудаанд, ки истироҳат метавонад ба саломати инсон таъсири хуб расонад ва ташвишҳои ҳаррӯзаро аз байн барад.

Ман аз бунёди «Нуронӣ»-и ноҳияямон роҳат гирифта, ба осоишгоҳи «Беҷашма»-и ноҳияи Бешариқи вилояти Фарғо-на рафтаам. Ин маскан дар маҳалли хуш-манзараю ободӣ бо Тоҷикистони бародарӣ ҳамсарҳад ҷойгир аст. Оби сикҳатгоҳ маъ-дандорӣ шифобахш аст, ки бештар барои давои меъдаву гурда ба кор меояд.

Аз рӯйи тавсияҳои духтур табобат ги-рифтаам. Баъди 10 рӯзи ҳам истироҳату ҳам табобат аз дардҳо фориг шуда, ба духтурон, ҳамшираю кормандони тиб арзи миннатдорӣ баён намуда, ба оғӯши хо-наводаам баргаштам. Сикҳатёбии ман, ин-чунин ба аъзои оилаам шодиву кайфияти хуш бахшид.

Абдурауф ҲАКИМОВ, омӯзгори собиқадор аз маҳаллаи Чорбоғи ноҳияи Косонгонӣ вилояти Намангон.

РӯЗИ ИСТИҚЛОЛИЯТ БАРОИ ХАЛҚИ МО ҲАМЕША ҶАШНИ АЗ ҲАМА БУЗУРГ ВА АЗИЗ ХОҲАД БУД

(Аввалаш дар саҳ.1).

Дар суҳани табриқӣ Президент назари худро нисбат ба он, ки Ўзбекистони Нав чӣ хел хоҳад гардид, баён намуд:

«Ўзбекистони Нав ин давлат-ест, ки барои ҳар як шаҳрванд, бо мақсади беҳсозии ҳаёти мин-баъдаи ӯ, дастрасии васеъро ба хидматҳои давлатӣ мекушояд, тамоми шароитро таъмин месо-зад, то ки одамон дар бораи мушкилоти худ ҳарф зада таво-нанд ва яқоя онҳоро ҳал намо-янд, барои таъмини бечунуҷоро адолат имконият ба вучуд ме-орад, дар пеши қонун баробарии тамоми шаҳрвандонро нобобаста аз ҳолати иҷтимоӣ таъмин ме-созад, шароити ноғузирро барои рушди соҳибқорӣ ташаққул ме-диҳад».

Дигаргунҳои мамлакатамон-ро таҳлил намуда, ба хулосае омадан мумкин аст, ки ин ҷанбаҳо воқеан дар ҳаётимон таҷассум ме-гарданд. Дар баромади худ роҳ-барӣ давлат панҷ самти асосии маъзууро муайян намуд.

Якум – ба вучуд овардани ша-роити комилан муносиб дар соҳаи таълим. Барои ин барно-маҳои мактабӣ, методикаи таъ-лим, мазмуни китобҳои дарсӣ куллан таҷдиди назар гардида, мактабҳо бунёд мегарданд, рағ-баткосозии меҳнати машаққат-ноки муаллимону мураббӣён

идома дода мешавад. Дуом – мустақилии низоми суд мустақам гардонда меша-вад. Ҳар гуна муҳолила ба кори судяҳо ҷиддан ҷазо дода шуда, барои кори бемамонии онҳо тамоми шароити ноғузир фаро-ҳам оварда мешавад.

Сеюм – рушди соҳибқорӣ. Барои ин тамоми мамониятҳо, ки барои рушди моликияти ху-суӣ ва соҳибқорӣ ҳалал ме-расонанд, аз байн бурда меша-вад. Идораи давлатӣ ислоҳ кар-да шуда, иштироки давлат дар иқтисодиёт хеле ихтисор карда мешавад.

Чорум – дастрасии аҳолӣ ба хидмати сифатнок ва баландма-лакаи тиббӣ васеъ гардонда ме-шавад. Дар тамоми минтақаҳо фароғирӣ бо ёрии таъҷилии тиббӣ афзуда, ба аҳолӣ наздик гардонда мешавад.

Панҷум – беҳсозии таъминот бо оби ошомиданӣ. Ҳаҷии сар-моя ба ин соҳа ба таври назар-рас меафзояд. Барномаҳои ало-ҳида дар бобати таъминот бо оби тозаи ошомиданӣ дар ноҳияҳои мушкилотдошта ва барои беҳ-созии сифати он, ба амал табтӣқ мегарданд.

Изҳори боваӣ гардид, ки дар сураи аз ҷониби мардуми шу-ҷоатманд ва меҳнатдӯстамон да-стгирӣ ёфтан ин вазифаҳо боса-мар табтӣқ мегарданд ва дар ин роҳ Конституцияи таҳрирбанд-ноки муаллимону мураббӣён

мегардад. – Имрӯз мо дар назди худ дар тамоми соҳаҳо мақсадҳои бузург ва муҳим меғузорем, – гуфт Президент. – Халқи сер-миллатамон боз муттаҳидтар гардида, чун оилаи ягона барои фатҳи қуллаҳои баланд бовари-бахш пеш меравад. Воқеан га-равии тамоми дастовардҳои мо маҳз дар ҳаҷин аст.

Роҳбарӣ давлат ба халқамон, ки ислохотро дастгирӣ намуда, онро шуҷоатмандона ба ҳаёт табтӣқ менамоёнд, эҳтироми амиқ изҳор намуд.

– Бори дигар шумо, ҳамва-танони азизро, бо 31-умин со-ларди истиқлолияти Ўзбеки-стони азиз табрик менамоем, барои ҳамаатон тандурустӣ, фа-рағириро бо ёрии таъҷилии тиббӣ афзуда, ба аҳолӣ наздик гардонда мешавад. Панҷум – беҳсозии таъминот бо оби ошомиданӣ. Ҳаҷии сар-моя ба ин соҳа ба таври назар-рас меафзояд. Барномаҳои ало-ҳида дар бобати таъминот бо оби тозаи ошомиданӣ дар ноҳияҳои мушкилотдошта ва барои беҳ-созии сифати он, ба амал табтӣқ мегарданд.

Изҳори боваӣ гардид, ки дар сураи аз ҷониби мардуми шу-ҷоатманд ва меҳнатдӯстамон да-стгирӣ ёфтан ин вазифаҳо боса-мар табтӣқ мегарданд ва дар ин роҳ Конституцияи таҳрирбанд-ноки муаллимону мураббӣён

У.А.

Футболи маҳалла

«ДҶСТЛИК»-У «КҶЛ» – СОҶИБИ ҶОМ

Шурӯ аз моҳи апрели соли ҷорӣ бо ташаббуси Хидмати амнияти давлатӣ, Агентии кор бо ҷавонон, Вазорати рушди варзиш ва Ассотсиатсияи футболи Ўзбекистон мусобиқаҳои футбол ба мини-футбол байни ҷавонони 16-30-солаи мамлакат тахти шиори «Ҷавонони солим – ояндаи Ўзбекистони Нав» барои Ҷоми раиси ХАД оғоз шуда буд.

Бозиҳои даврии ҷумҳуриявӣ мусобиқа ба наздикӣ барғузур шуданд. Дар даври финалии мини-футбол дастаи «КҶЛ»-и ноҳияи Балиқчи вилояти Ан-дичон бо дастаи «Пахта»-и ноҳияи Олмазори шаҳри Тош-канд рӯ ба рӯ шуда, пирӯз гар-дид.

Дастаи «ДҶстлик»-и ноҳияи Бӯкаи вилояти Тош-канд бошад, дар талоши

футболи классикӣ бо ҷамоаи мусобиқа ба наздикӣ барғузур шуданд. Дар даври финалии мини-футбол дастаи «КҶЛ»-и ноҳияи Балиқчи вилояти Ан-дичон бо дастаи «Пахта»-и ноҳияи Олмазори шаҳри Тош-канд рӯ ба рӯ шуда, пирӯз гар-дид.

Дастаи «ДҶстлик»-и ноҳияи Бӯкаи вилояти Тош-канд бошад, дар талоши

ба футболу варзиш, аз ҷумла, ба зодгоҳи худ бе-дор намуд. Чунин озмунҳо ба тарғиб намудани тарзи ҳаёти солим, бо тарбияи ҷисмонӣ ва варзиш шугӯл варзидани ҷавонон ва каш-фи соҳибистеъдодҳо хид-мат мекунад.

М. КОДИРЗОДА, вилояти ТОШКАНД.

САВОЛЕ, КИ ТО ДАМИ ВОПАСИН БЕҶАВОБ МОНД

← (Аввалаш дар сах.3).

Абдусалом Акрамовро насиб кард, ки аз даруни чунин хамира барояд. Вай соли 1947 ба Самарқанд баргашт. Ҳамсараш ва се нафар фарзанд даҳ сол ўро интизор буданд ва роҳи бозгашташро мепоиданд. Ҳамин тавр, ҳаёти якҷояи онҳо аз нав оғоз шуд. Душворихо зиндагӣ кам набуданд, вале дар зодгоҳи худ ҳамроҳи пайвандону наздиқон ва шогирдон осоишта умр ба сар бурдан ба ҳар ҳол сабуктар шуд. А. Акрамов боз соҳиби хонаву ҷой ва се нафар фарзанд гардид. Душворихо охираста-охиста гузаштанд. Фарзандон пасу пеш оиладор шуда, набераҳо ба дунё омаданд. Парвардигор гӯё ба вай подоши ҳамаи ранҷу азоберо меод, ки тӯли даҳ сол дар лагерҳои меҳнатӣ кашида буд. Вале он солҳо саломатиашро хеле костанд.

Абдусалом Акрамов аз ҳавли худ, воқеъ дар шафати расадхонаи Улугбек ба хонаи бародараш дар маҳаллаи Чилсутун одатан пиёда омада меафт. Боре яке аз роқимони ин сатрҳоро дар роҳ диду сулфа карда, нафасаш гашта, насихат дод:

– Падарат иштирокчи чанг аст. Вай як умр дар хоҷагӣ меҳнати ҳалол кард. Ин ҳел падарро ҳар қадар ҳурмат кунӣ ва ба қадраш расӣ, кам аст. Агар насихати маро ба гӯш гири, кам намешавӣ, барака меёбӣ.

Ин гуфтаҳо ҳамоно рӯз ба гӯши ман чун насихатҳои дигар калонсолон, ки одатан ба ҷавонон меғунанд, расид.

Вале сипас, ҳар боре, ки ҳолати ҳамоно рӯза ва суҳано-нон рост истода гуфтаи вай ба ёдам меомад, дарк мекардам, ки он насихати оддӣ набуд ва ман паҳлуви мазмуноҳои наваширо кашф мекардам. Фикр кунам, яке аз онҳо сарфи назар аз ноадолати ҳову чафо ва ҷабрҳои дидааш тамоми умр барои ободии диёре, ки хуни нофаш дар он рехтааст ва бахти ҳалқе, ки дар ин сарзамин зиндагӣ мекунад, заҳмат кашидани Абдусалом Акрамов будааст. Вай дар ҳар ҳолат ва ҳамеша ба ин ақидаи худ устувор монд. Имрӯз расадхонаи атрофаш ободи Улугбекро бисёр сайёҳони маҳаллӣ ва хориҷӣ зиёрат карда, дар ҳақиқи бунёдкорони он дуо мекунанд. Вале аксарияти онҳо намедонанд, ки дар сафи онҳо, ки дар ин қор ҳисса гузоштаанд, Абдусалом Акрамов низ ҳаст. Вай борҳо ба идораҳои дахлдори Москва дар ин бора мактуб фиристодааст. Ниҳоят комиссия омада, масъаларо дар ҷояш омӯхта, пешниҳоди ўро қабул кардаанд.

Ба фикрам одамон ҳар касеро, ки нури зиё ва тухми некий мепошад, нашиносанд ҳам, дуо мекунанд ва он дуо, албатта, иҷобат хоҳад шуд.

**Тошкул АЗИМОВ,
Зоҳир ҲАСАНЗОДА,
хабарнигори
«Овози тоҷик»
дар вилояти Самарқанд.**

ДАР ТЎҒОНИ АЙЁМ

← (Аввалаш дар сах.3).

Чуноне ки дар суҳбат ба нигорандаи сатрҳо фарзанди чаҳоруми Вадуд Маҳмудӣ, хатмкардаи факултаи филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Самарқанд – Наҷод гуфт, падари вай пас аз бозгашт аз бадарға (соли 1957) дар Самарқанд дар ҳавли устод Садриддин Айни зиндагӣ кардааст. Суоле бармеояд, ки Вадуд Маҳмудиро бо устод Айни чӣ иртиботе ҳаст? Ҳамсари устод Айни – Салоҳат хоҳари Вадуд Маҳмудӣ буда, ўро Абдуқодир Шақурӣ пас аз ба Самарқанд омадани устод Айни ба вай ба шаҳар додааст. Чуноне ки маълум гардидааст, фарзандони Мулло Маҳмудҷон Маҳдум пас аз фаоти вай аз ҷониби Абдуқодир Шақурӣ парасторӣ шудаанд. Ҳешу таборӣ ва дӯстии ду симои муаззами фарҳанги мо аз ҳамоно рӯз маншаъ гирифтааст.

Азбаски ҳавли устод Айни солҳои шастум ба осорхона табдил меёбад, дар яке аз иморатҳои бисёррошанаи нави атрофи Регистон ба Вадуд Маҳмудӣ хона дода мешавад. Мебоуд нуктаеро таъкид кард, ки Вадуд Маҳмудӣ соли 1957 хонадор шудааст ва ҳамаи фарзандонаш – Нӯшод, Озод, Наҷод, Ораш дар ҳамин манзил ба воя расидаанд.

Вадуд Маҳмудӣ аз соли 1957 ба Душанбешаҳр рафтумад дошт ва дар ҳавли хоҳараш – Салоҳат ба сар мебуд, ба қорҳои илми ҷиянаш Холита Айни – бедилшиноси варзида кумак расондааст. Вай дар нашриёти «Ирфон» ба ҳайси муҳаррири ғайришарти қор кардааст. Ба ҷуз ин, Вадуд

Маҳмудӣ, азбаски забоншинос ва луғатшиноси забардаст ҳам буд, дар қори мураттаб сохтани ҳар ду ҷилди «Фарҳанги забони тоҷикӣ» ширкат доштааст. Дар ду ҷилди «Фарҳанги забони тоҷикӣ» номи вай чун яке аз мураттибон сабт ёфтааст.

Чуноне ки дар суҳбат писари Вадуд Маҳмудӣ – Наҷод изҳор дошт, падараш асари сегонаи Лев Толстой «Кудакӣ, навҷавонӣ, ҷавонӣ», романи Михаил Лермонтов «Қаҳрамони даврони мо»-ро тарҷума карда, ба нашр расондааст. Инчунин, пас аз даргузашти вай қиссаи ҳуҷҷати «Муаллим Абдуқодир Шақурӣ» (бо сарсухани устод Сотим Улугзода) ба таъб расидааст.

Мебоуд таъкид кард, ки Вадуд Маҳмудӣ аз худ мероси гановатманде дар жанрҳои ғазал, рубоӣ, қасида, маснави ва мақолаҳои тадқиқотӣ дар бораи Саъдии Шерозӣ, Бедил, Ҳофизӣ Шерозӣ, мақолаҳои зиёди публицистӣ, танқидӣ, илмӣ, ки солҳои бистум дар матбуоти ҳамоно замон ба таъб расидаанд, дафтари хотирот, ки дар маҳбас навишта шудааст, боқӣ мондаанд.

Адабиётшинос Баҳодур Карим рисолаи илмӣ-тадқиқотии пурарзишро дар ҳусуси Вадуд Маҳмудӣ анҷом додааст. Аммо ҳамаи ин қорҳо кам аст. То ҳанӯз эҷодиёти Вадуд Маҳмудӣ, ки ба забонҳои тоҷикӣ ва ўзбекӣ навишта шудаанд, нигарони тадқиқоти фарогирест.

Осори гаронбаҳои ў мебошад, ки дар шакли китобҳои алоҳида таъбу нашр шаванд. Зеро Вадуд Маҳмудӣ на танҳо як шахсияти ноҳид, балки олим, шоир, рӯзноманигор, омӯзгор, ҳулюса, фарзонаест, ки асарҳои дардхӯрди наслҳо ва замонаҳоянд...

Ўқтам ИБРОҶИМ.

ҶАМОАИ ИТТИҲОДИЯИ ТИББИИ ШАҲРИ САМАРҚАНД

тамоми мардуми Ҷумҳуриро ба ифтихори
31 - умин солгарди

**истиқлолияти давлатӣ
муборак менамояд**

**БА ХОНАДОНИ ҲАР ЯКИ
ОНҲО СИҲАТМАНДӢ,
САРБАЛАНДӢ,
ХУШБАХТӢ, ХОНАБОДӢ
ВА РӮЗҲОИ ФАРАҲБАХШУ
НЕҚРО ТАМАННО ДОРАД**

**ҲАМЕША ОСМОМОН СОҶУ
БЕҶУБОР, ДАР КИШВАРАМОН
ОСОИШТАГӢ ҲУҚМРОН БОШАД!**

Манзараҳои Ватан

Зомин аз нигоҳи мавқеи ҷуғрофӣ дар минтақаи сабз, баландӣ ва дар наздикии кӯҳ воқеъ аст. Табиати зебо, манзараҳои дилфиреб, фароғатгоҳҳои домани кӯҳи он таваҷҷуҳи ҳар як бинандаро ба худ мекашад.

Дар атрофи канали начандон калони «Зоминсой» бо сарпарастӣ ва кумаки молиявии бонкҳои тиҷоратӣ қорҳои бунёдкорӣ бахри

созмон додани масканҳои истироҳатӣ қараён доранд. Чунончи, дар тарафи чапи канал қорҳои асосии 17 объекте, ки барои бунёди он бонки

ЗОМИН ЗЕБОТАР МЕГАРДАД

тиҷоративу саҳҳомии «Асакабанк» масъуланд, дар сурати ба анҷом расидан аст. Дар соҳили рости «Зоминсой» бонки тиҷоратии «Миллий банк» дуто объект месозад.

Дар бунёди ин объекто 311 нафар меҳнат мекунанд.

Дар миқёси ноҳия бунёди ҳамагӣ 69 бинои дуошёнатор, нӯхто панҷ-

қабата ва 27-то якошён-на идома дорад. Қимати умумии 69 бинои истиқоматӣ 51 миллиард сўмро ташкил медиҳад.

Ин гуна қорҳои сохтмонӣ дар маҳаллаи Қўргони ноҳия қараён дорад. Дар ҳудуди ин маҳалла ҳамчунин «Музейи таърихӣ ва кишваршиносии Зомин»-ро фирмаи бинокорӣ «Диамонд» месозад.

Барпо намудани боғҳо, ташкили плантатсияҳо дар ноҳия бо суръат афзун меёбад. Дар 232 гектар адирҳову баландиҳо дарахтони мевадор ва манзаравӣ барпо мекунанд. То ҳозир қариб сад ҳазор бех дарахт шинонданд.

Флора ва фаунаи Зомин аз ҳисоби ҳифзи табиат ва боигарии он ганӣ мегардад.

Танҳо як боғи милливу табиии Зомин 24000 гектар замин дорад.

Азбаски аз Зомин тӯли сол пойи меҳмонон қанда нест, шумораи меҳмонхонаҳо торафт афзун мегардад. Зомини зебо торафт зеботар мегардад.

**Анорбой НАЗАРОВ,
хабарнигори
«Овози тоҷик».**
Вилояти ҶИЗЗАХ.

Овози тоҷик

МУАССИСЛАР:

Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Қонунчилик палатаси Кенгаши,
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Сенати Кенгаши ва Ўзбекистон
Республикаси Вазиран Маҳкамаси.
Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир

Шерпўлод ВАКИЛОВ

Рўзнома ҳафтае ду маротиба:
рузҳои чоршанбе ва шанбе чоп
мешавад.

**Рўзнома дар компютерхонаи идора
ҳарфчинӣ ва саҳифабандӣ гардида.**

Ҳаҷми нақри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи чопи ду интервалӣ ва шевр аз 50 микроабзид бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома ба мактубҳои иттиҳорнашуда ҷавоб намегардонад.

Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оҷонси матбуот ва ахбороти Ўзбекистон таҳти рақами 0003 ба рўйҳат гирифта шудааст.

ISSN 2010-7757

9 782010 7757001

Индекси нашр — 170. Фармоиши 2 Г-825. Адади нашр 4710 ҳаҷм 2 ҷузъи ҷопӣ. Усули нашр — офсет, андозаи А-2.

1 2 3 4 5 6

Суратхисоби мо дар бонк:
С/Ҳ 20212000300101767001, МҒО
00417. Филиали Автотранспорти
бонки ДСТ-и «АСАКА»
дар шаҳри Тошқанд.

Муҳаррири навбатдор:
Г. Кабирова.
Мувофиқи ҷадвал — 21.30
Ба ҷоп сурӯда шуд — 04.00

Нишонии мо:

100000 ш. Тошқанд,
кўчаи Матбуотчилар, 32.

Телефонҳо: қабулгоҳ : 233 - 82 - 83;
Котибот 233 - 83 - 35. Факс: 233-57-30.
сайт <http://ovozitojik.uz/>, e-mail:
ovozitj@umail.uz, ovozitj@list.ru
Индекси обуна 170.
Матбааи таъбу нашри Ширкати саҳҳомии «Шарк».
Нишонии қорхона: кўчаи Буюк Тўрон, хонаи 41.